

Pompeje - kult Wenus

fragment książki *Europa* Normana Daviesa

Nikt nie mówi o uprawianym w Pompejach kulcie Wenus.

W Pompei bez żadnych hipokryzji i zahamowań uprawiano seksualny handel. Burdele, czyli *lupanaria*, można było znaleźć we wszystkich dzielnicach miasta; zupełnie jawnie ogłaszano w nich oferowane usługi i podawano ceny. Najtańsze dziewczyny — takie jak Successa czy Opata - brały 2 *assi*, Attica — 16. Na zewnątrz widniały napisy mające zniechęcać podglądaczy. Na przykład: „Tu nie ma miejsca dla wałkoni... Wynocha!” Wewnątrz natomiast znajdowały się malowidła mające zachęcać klientów. Obrazy i rzeźby o tematyce erotycznej były czymś zupełnie naturalnym — nawet w domach prywatnych. Freski przedstawiające „misteria” uprawianych w mieście kultów miały charakter na wpół sakralny. Często motywem były gigantycznych rozmiarów fallusy. Spełniały rolę stojaków na pochodnie lub oliwnych lamp, stanowiły główne elementy humorystycznych rysunków, a nawet służyły jako dziobki przy naczyniach do picia. Na porządku dziennym były też, na przykład, zabawne kufle, ozdobione wizerunkami bogów wyposażonych w iście nadprzyrodzone przyrodzenie lub przedstawiające bożka Pana dosiadającego wywróconej na plecy kozy.

Wiele spośród nierządnic Pompei jest nam znanych z imienia; czasem — jak aktorki — mają swoje *noms de scene*: Panta („Wszystko”), Culibonia („Śliczny Tyłeczek”), Kallitremia („Superkrocze”), Laxa („Obszerna”), Landicosa („Duża Łechtaczka”), Extaliosa („Tylny kanał”) itp. Ich klienci także są nam znani — z imienia lub przydomka: Enclione („Waleczny Ochłaptus”), Skordopordonikos („Ten-który-pierdzi-czosnkiem”). Naczelnym alfons największego burdelu Pompei umarł na krótko przed wybuchem wulkanu. Jego sługa wyskrobał na bramie epitafium: „Do wszystkich, którzy oplakują. Africanus nie żyje. Napisał to Rusticus”. Handel prowadzono z uwzględnieniem dwóch płci i w dwóch językach: chłopca mógł sobie wynająć zarówno klient, jak i klientka, transakcje prowadzono zaś zarówno po grecku, jak i po łacinie. Podstawowy słownik obejmował czasowniki *futuere*, *lingere* i *fellare* oraz rzeczowniki *phallus*, *mentula*, *vulpa*, *cunnus* (lub *connos*) i *lupa*.

Najbardziej wymowne są graffiti — odnotowane przez starożytnych momenty triumfu lub klęski, zachowane po wsze czasy:

FILIUS SALAX QUOT MULIERUM DIFUTUISTI - Synu mój rozpustny, ileż to kobiet wydymałeś ?

AMPLIATE, ICARUS TE PEDICAT — Ampliatusie, rżnie cię pedał Icarus

RESTITUTA PONE TUNICAM ROGO REDES PILOSA CO — Restituto, błagam, opuść tunikę i pokaż kosmate futerko

DOLETE PUELLAE PEDI-...CUNNE SUPERBE VALE...AMPLIATUS TOTIES...HOC QUOQUE FUTUTUI... — Płaczcie dziewczyny, skur... żegnaj, cudna cipko... Ampliatus tyle razy... To ja też cipciu ciupciu...

IMPELLELENTE — Wtykaj powoli (z rysunkiem).

MESSIUS HIC HIHIL FUTUIT — Tu Messius niczego nie wyruchał (napis na ścianie domu Amanda)

(Publikacja: 27-07-2002 Ostatnia zmiana: 12-03-2006)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1510) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1510>)

Contents Copyright © 2000-2008 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie

niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl